Entrada

LA MÒNICA 03 INVENTA “EL QUANTIUM”

La malaltia s'allarga. Ja li han dit que trigarà a tornar a l'Àfrica; potser d'aquí a dos anys. Li ha costat molt acceptar-ho. Ha passat uns dies una mica deprimida. No massa, certament. No s'hi val a estar parada, i menys capficada amb la seva salut. Una nit, cap a les quatre de la matinada, mentre a fora feia un vent fort, mig endormiscada, li ha vingut una idea que ha anat prenent cos i al matí següent telefona a la Carme, la seva cap (perdó, superiora) per poder conversar sobre el "quantium".

La Carme és una dona alta, d'aquelles que van per feina, sempre optimista, almenys per fora, i que mira d'atendre les germanes amb tota amabilitat i intentant de concretar i de no fer ni acceptar grans discursos. Avui, en el seu petit despatx, escolta la Mònica i, després del primer ensurt, entra de ple en el projecte "quantium". La Carme, mentre escolta, intenta tenir present Déu, ja que té la impressió que potser estan obrint un camí de futur. Però, què és el "quantium"?

El nom indica novetat i canvi de sistema. Una mena d'invent en la pastoral vocacional. Es tractaria de crear una senzilla casa on quatre joves visquessin de forma evangèlica la seva vida de treball o d'atur amb la Mònica 03. Una comunitat de recerca. Per un temps limitat, en servei intern i extern, estudi, pobresa, gestió compartida, pregària personal i comunitària, i un objectiu. Q*uè en vull fer, de la meva vida?* No què en fa de mi, la vida, com em va modelant... sinó tot el contrari: *Jo què sento, a què aspiro, com vull orientar-me, amb qui i en benefici de qui.* La clau interpretativa i discernidora serà Jesús i l'Evangeli.

Fa anys que estem a la defensiva, pensa la Carme mentre escolta la Mònica 03. Potser ens estem acabant? Aquest invent, "quantium", resulta nou, suggestiu, i més encara si és la Mònica la que pot conduir-lo. Ara es miren i callen. Sabeu què? La Carme li diu: "M'agrada el que m'has explicat. Ens tornem a trobar d'aquí a tres dies. No en parlis; jo tampoc en parlaré. Preguem-ho i quan ens tornem a trobar hem de decidir sí o no. Si és que sí, veurem les nostres possibilitats, i si és que no... al calaix!"

S'abracen i cada una marxa experimentant aquella sensació que tenim quan als inicis de la primavera veiem aquelles menudes fulles verdes de color intens i bell.

Jesús Renau sj.